

Arrest

nr. 109 593 van 11 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 23 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. GEBRUERS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleonense nationaliteit en bent u geboren op 31 december 1980 te Koidu. U bent christen en uw etnische origine is Temne.

Uw moeder (D.K.) overleed toen u nog jong was en uw vader (J.A.) – die naast uw moeder ook gehuwd was met (M.K.) – trouwde na de dood van uw moeder met (M.S.). Uw vader overleed op 14 mei 2012 en (M.K.) hertrouwde één maand en veertig dagen na de dood van uw vader met (A.C.). (A.C.) is een sterk lid in de Poro gemeenschap en op een dag sprak hij u aan dat u lid moest worden van de Poro gemeenschap. Toen u dit vertelde aan uw stiefmoeder (M.K.), gaf ze aan dat uw vader (J.A.) zelf ook een sterk lid was van de Poro gemeenschap en dat het dorp (Makomneh) wilde dat u, als oudste zoon van de familie, hem opvolgde. U moest dit doen binnen de drie maanden en zou dan de verantwoordelijkheden van uw vader erven. Hierop ging u naar de pastoor van het dorp en u vertelde

hem alles. Hij zei dat de Poro gemeenschap 'satanisch' is en hij bekeerde u tot het christendom. Toen u op een dag bij de pastoor was, kwam (H.) – een 'herboren christen' zoals u – binnen en ze zei dat leden van de Poro gemeenschap u thuis kwamen zoeken. De pastoor belde hierop zijn vriend (E.) en deze kwam enkele dagen later om u mee te nemen naar Freetown. Op 18 augustus 2012 verliet u Sierra Leone nadat (E.) u aan boord hielp te gaan van een schip te Freetown. Op 3 september 2012 ging u van boord in Antwerpen. Op 4 september 2012 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door leden van de Poro gemeenschap omdat u uw vader niet wilde opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. U verklaarde dat u gedwongen werd om uw overleden vader, (J.A.), op te volgen als lid in de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u vroeg welke functie uw vader had binnen de Poro gemeenschap, ontweek u de vraag door te stellen dat men het tegen u zou zeggen als u lid werd van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.11). Verder suggereerde u dat uw vader een 'key-functie' had binnen de Poro gemeenschap, maar toen u gevraagd werd welke 'key-functie' uw vader dan wel had binnen de Poro gemeenschap, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat men het tegen u zou zeggen als u lid werd van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd wat uw vader deed binnen de Poro gemeenschap als sleutelfiguur, gaf u aan het niet te weten, omdat u geen lid bent en alle activiteiten in het 'Poro bos' gebeuren (gehoor CGVS, p.12). Toen u verder gevraagd werd of uw vader in de Poro gemeenschap bijgestaan werd door andere personen, gaf u aan het niet te weten en evenmin te weten wat ze doen in de Poro gemeenschap. U vervolgde door te stellen zelfs niet te weten van de functie die ze aan u zouden geven totdat u lid bent (gehoor CGVS, p.13). Verder wist u dat leden van de Poro gemeenschap traditionele namen hebben, maar u wist niet wat uw vaders naam was bij de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of uw vader een speciale opleiding kreeg om zijn functie binnen de Poro gemeenschap te krijgen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.18). Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende het lidmaatschap en de activiteiten van uw vader bij de Poro gemeenschap uiterst beperkt is.

Toen u verder gevraagd werd of u ooit met uw vader sprak over de Poro gemeenschap, gaf u aan van niet omdat u geen lid was en u er dan niet over kan spreken, tenzij men u wil initiëren. Toen u gevraagd werd of uw vader wou dat u lid van de Poro gemeenschap werd, gaf u ontwijkend aan dat hij overleden is en u niet weet waaraan hij dacht toen hij leefde. Verder stelde u dat het traditie is dat het verdergezet wordt. Toen u daarop gevraagd werd of u dan niet wist of uw vader wou dat u lid van de Poro gemeenschap werd, gaf u vaag aan dat de traditie het op een dag van u zal vragen. Toen u gevraagd werd wie kan oordelen wie lid van de Poro gemeenschap wordt en wie niet, gaf u aan dat het traditie is dat als een vader sterft, de zoon zal overnemen. Toen u daarop gevraagd werd of uw vader wist dat u hem zou moeten opvolgen na zijn dood, gaf u aan dat hij het natuurlijk wist (gehoor CGVS, p.11 en p.14). Uit het geheel van bovenstaande verklaringen blijkt duidelijk dat uw vader wist dat u hem zou moeten opvolgen als lid van de Poro gemeenschap. Toen u gevraagd werd of u het dan niet vreemd vindt dat hij er nooit met u over sprak, ontweek u de vraag door te herhalen dat hij er nooit over sprak en dat u niet weet waarom hij dat niet deed (gehoor CGVS, p.8). Indien uw vader daadwerkelijk lid was van de Poro gemeenschap, dan mag men redelijkerwijze verwachten dat hij u er ook over aanspreekt daar hij wist dat u hem zou moeten opvolgen na zijn dood. Dat uw vader – met wie u sinds 1992 steeds samenwoonde te Makomneh (het dorp waar u hem zou moeten opvolgen) – u daar nooit over aansprak, doet verdere twijfels rijzen bij uw asielrelaas waarin u aanhaalde dat u uw vader moest opvolgen als lid van de Poro gemeenschap.

Toen u gevraagd werd of u wist dat u als oudste zoon uw vader zou moeten opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, gaf u aan dat u wist dat het uw tijd zou zijn na de dood van uw vader (gehoor CGVS, p.14). Uit bovenstaande verklaringen blijkt duidelijk dat u reeds lang wist dat u uw vader zou moeten opvolgen als lid van de Poro gemeenschap. Toen u gevraagd werd of u nooit trachtte om er met uw vader over te spreken, gaf u aan van niet. Later gaf u aan dat je er volgens de regels niet over kan spreken (gehoor CGVS, p.14). Opnieuw geldt dat – indien u daadwerkelijk wist dat u uw vader als lid van de Poro gemeenschap zou moeten opvolgen na zijn dood (zoals u verklaarde) – men redelijkerwijze van u mag verwachten dat u hem daarover aanspreekt. Dat u uw vader – met wie u sinds 1992 steeds samenwoonde te Makomneh (het dorp waar u hem zou moeten opvolgen) – daar nooit over aansprak, doet verdere twijfels rijzen bij uw asielrelaas waarin u aanhaalde dat u uw vader moest

opvolgen als lid van de Poro gemeenschap. Bovendien is het feit dat u wist dat het u uw vader na zijn dood zou moeten opvolgen als lid van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.14) onverenigbaar met uw verklaring dat u er geen aandacht aan besteedde toen uw stiefvader (A.C.) u na de dood van uw vader telkens opnieuw kwam zeggen dat u lid moest worden van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.10). Overigens legde u een bundel internetartikelen neer betreffende de Poro gemeenschap – en haar tradities – maar las u slechts een artikel uit de bundel (gehoor CGVS, p.15), terwijl men van iemand die werkelijk gedongen wordt om lid te worden van de Poro gemeenschap kan verwachten dat deze wel degelijk geïnteresseerd is om te weten wat hem mogelijks te wachten staat. **Daar u niet aannemelijk maakte dat uw vader lid was van de Poro gemeenschap, laat staan dat u hem na zijn dood zou moeten opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, is bijgevolg de door u beweerde vervolging door leden van de Poro gemeenschap – wegens het weigeren van de opvolging van uw vader als lid van de Poro gemeenschap – eveneens ongeloofwaardig.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De – laatijdig afgeleverde – geboorteakte (dd. 29/10/2012) die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De bundel internetartikelen die u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde betreft enkel algemene gegevens over de Poro gemeenschap en toont uw persoonlijke problemen niet aan, wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.8). U bracht geen meer doorslaggevende bewijsstukken voor uw identiteit aan en evenmin documenten die uw reisweg zouden kunnen staven, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een enig middel, de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat het logisch is dat zijn kennis over zijn vaders lidmaatschap van en activiteiten voor de Poro gemeenschap beperkt is nu hij tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) herhaaldelijk erop wees dat dit een gesloten gemeenschap is, waarbij het lidmaatschap en de tradities strikt geheim worden gehouden en er een zwijgplicht geldt, alsmede dat enkel leden op de hoogte worden gesteld van de rituelen en de werking van de gemeenschap en dat zelfs in de vader-zoon verhouding over deze gemeenschap niet wordt uitgeweid. Verzoeker stipt aan dat zijn verklaringen consistent zijn en hij zich niet tegensprak. Verder citeert het CGVS geen bron waaruit zou blijken dat hij geacht kan worden een uitgebreide kennis te hebben over de Poro gemeenschap.

Hoewel het niet zijn taak is, heeft verzoeker bijkomende informatie opgezocht over de Poro gemeenschap. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een rapport dat zich reeds in het administratief dossier bevindt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, stuk 14: documenten), citeert een aantal passages uit dit rapport en stelt dat het zijn stelling bevestigt dat hij als niet-lid niet geacht kan worden op de hoogte te zijn van de Poro gemeenschap.

Dat redelijkerwijze kon worden verwacht dat zijn vader hem eerder zou hebben aangesproken over diens opvolging betreft volgens verzoeker een eigen gevolgtrekking door het CGVS die niet op stukken is gebaseerd. Gelet op het gesloten karakter van de Poro gemeenschap is het eerder waarschijnlijk dat zijn vader niet uitweidde over deze gemeenschap. Verzoeker heeft duidelijk verklaard dat zijn vader hierover niet sprak omdat hij geen lid was, dat zijn vader hem niet introduceerde als lid omdat hij pas lid

moest worden om diens functie over te nemen en dat hij deze functie slechts diende op te nemen na het overlijden van zijn vader.

Verzoeker verwijt het CGVS dat hem woorden in de mond worden gelegd die hij niet heeft gezegd. Verwijzend naar de nota's van zijn raadsman, genomen tijdens het gehoor (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4), voert hij aan dat hij nog niet lang wist dat hij zijn vader moest opvolgen. Dit is een eigen interpretatie door het CGVS, dat hem woorden in de mond legt, en is strijdig met het fairplaybeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Het CGVS moet de aanvraag objectief beoordelen en mag zich niet laten leiden door onjuiste interpretaties. Uit de passage in het gehoorverslag kan hoogstens worden afgeleid dat verzoeker wist dat hij zijn vader moest opvolgen wanneer zijn vader stierf doch slechts nadat hij in kennis werd gesteld van het gegeven dat zijn vader tot de Poro gemeenschap behoorde. Dit blijkt duidelijk uit zijn verdere verklaringen.

Verzoeker ziet voorts niet in hoe het gegeven dat hij wist dat hij zijn vader moest opvolgen na diens dood onverenigbaar is met het gegeven dat hij geen aandacht besteedde aan het herhaalde aandringen door zijn stiefvader om lid te worden van de Poro gemeenschap.

Hij betoogt dat zijn gedetailleerde verklaringen, ondersteund door documenten, van tafel worden geveegd op basis van loutere veronderstellingen die niet zijn gesteund op objectieve stukken. Het CGVS betwist niet dat de Poro gemeenschap hem kan vervolgen en dit blijkt tevens uit het bij het verzoekschrift gevoegde rapport.

Tot slot brengt verzoeker een originele versie bij van een lokale krant van 10 oktober 2012 waarin zijn naam wordt genoemd en zijn relaas wordt bevestigd (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag op een vrees jegens de Poro gemeenschap. Blijkens zijn verklaringen bij het CGVS zou zijn stiefvader door deze gemeenschap zijn gezonden om hem te spreken over het feit dat hij lid diende te worden en zou dit alles voortspruiten uit het gegeven dat zijn vader een belangrijke functie had binnen de Poro gemeenschap en dat hij, volgens de traditie en naar de mening van het hele dorp, zijn vader diende op te volgen en diens functie binnen de Poro gemeenschap diende over te nemen (administratief dossier, stuk 4, p.10-11). De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt echter ondergraven doordat hij in de vragenlijst van het CGVS, waarin hij wel vermeldde dat zijn stiefvader lid was van de Poro gemeenschap en dat deze wilde dat hij ook lid werd, nergens ook maar enige melding maakte van het feit dat zijn vader een belangrijk lid zou zijn geweest van de Poro gemeenschap en evenmin vermeldde dat hij lid moest worden van de Poro gemeenschap omdat hij zijn vader diende op te volgen en diens functie diende over te nemen (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst, p.3). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het geven dat zijn vader een belangrijke functie had binnen de Poro gemeenschap en dat zijn problemen voortsproten uit het feit dat hij zijn vader diende op te volgen en diens functie diende over te nemen hierin zou hebben vermeld.

Daarenboven is het in het geheel niet geloofwaardig dat verzoeker, die ten tijde van het overlijden van zijn vader reeds 21 jaar was, indien hij daadwerkelijk lid diende te worden van de Poro gemeenschap en zijn vader diende op te volgen binnen deze gemeenschap, niet reeds eerder zou zijn geïnitieerd en als lid zou zijn opgenomen in de Poro gemeenschap. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde en reeds eerder neergelegde informatie blijkt immers dat de Poro gemeenschap een educatieve functie heeft en instaat voor het onderrichten van jongens. De initiatie in de Poro gemeenschap vindt normaliter dan ook plaats op jonge leeftijd en gedurende de puberteit. De initiatie staat daarbij niet enkel voor een opname in de Poro gemeenschap doch geldt tevens als overgangsritueel naar de volwassenheid. Het doel van de initiatie in de Poro gemeenschap bestaat eruit om jongens klaar te stomen om als man door het leven te gaan en voor te bereiden op het volwassen en maatschappelijk leven (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, stuk 14: documenten). Dat verzoekers vader, ondanks de voormelde specifieke functie en doeleinden van (de initiatie in) de Poro gemeenschap, ondanks diens voorgehouden sleutelpositie binnen deze gemeenschap en ondanks dat verzoeker hem op termijn zou dienen op te volgen (administratief dossier, stuk 4, p.10-12), nooit eerder een initiatie van verzoeker zou hebben betracht of aangehaald, is geenszins aannemelijk.

Bovendien kon verzoeker in het geheel geen toelichting verstrekken omtrent de Poro gemeenschap. Hij bleek over deze gemeenschap niet meer te kunnen zeggen dan dat het een geheime gemeenschap voor mannen is. Over de procedure om lid te worden van en de initiatie in de Poro gemeenschap kon hij evenmin enige duiding geven (administratief dossier, stuk 4, p.15). Waar hij in het verzoekschrift herhaaldelijk de nadruk vestigt op het gegeven dat de Poro gemeenschap een geheime en gesloten genootschap is en dat hij geen lid was, dient te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat reeds hoger werd vastgesteld dat het, gelet op de bijgebrachte informatie, niet geloofwaardig is dat verzoeker geen lid was indien het aangevoerde relaas zou berusten op de waarheid, deze uitleg zijn onwetendheid hoegenaamd niet kan verklaren. Aangezien verzoeker de Poro gemeenschap aanduidt als actor van zijn vervolging en stelt een gedwongen initiatie in deze gemeenschap te vrezen, kon redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich omtrent deze gemeenschap en de initiatie in deze gemeenschap zou hebben geïnformeerd. Bovendien bevat de door verzoeker zelf neergelegde documentatie de nodige informatie ter zake (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, stuk 14: documenten), doch bleek hij deze documentatie zelfs niet te hebben gelezen. Wanneer hij tijdens het gehoor bij het CGVS werd geconfronteerd met de vaststelling dat voormelde zaken beschreven staan in de informatie die hij

zelf voorlegde en met het gegeven dat hij, hoewel dit hetgeen was dat hij stelde te vrezen, niet eens bleek te weten wat in deze informatie staat, antwoordde hij aanvankelijk ontwijkend: *“Zolang je geen lid bent, weet je het niet. Mensen vrezen erover te spreken”*. Vervolgens werd herhaald dat het gevraagde beschreven staat in de documentatie die hij bijbracht en werd erop gewezen dat de initiatierituelen hierin tot in detail worden beschreven, waarop hij andermaal ontwijkend stelde dat je lid moet zijn om het te weten. Wanneer vervolgens expliciet werd gevraagd of hij de artikels die hij voorlegde nooit las, erkende verzoeker enkel het artikel van Vanguard te hebben gelezen (administratief dossier, stuk 4, p.15). Dat verzoeker zich niet heeft geïnformeerd omtrent (de initiatie in) de gemeenschap die hij beweert te vrezen en zich in dit kader zelfs niet de moeite getroostte om de artikelen te lezen die hij ter adstruatie van zijn asielaanvraag bijbracht en waarin de nodige informatie ter zake wordt vermeld, getuigt van een frappant gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees voor vervolging.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt nog verder ondermijnd door de krant die hij bij het verzoekschrift voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5). Nog daargelaten dat verzoeker niet de minste toelichting verschaft over het ogenblik en de wijze waarop hij deze krant zou hebben bekomen, kan aan dit stuk, minstens aan de pagina's waarop het artikel zou zijn gepubliceerd dat op verzoeker betrekking heeft, immers geen authenticiteitswaarde worden gehecht. De vier bladzijden op het dubbel blad waarop dit artikel wordt afgebeeld en zoals opgenomen in het midden van de krant, vertonen in de hoofding namelijk verschillende afwijkingen ten opzichte van de rest van deze krant. Daar waar in de hele krant de hoofding de naam van de krant in kleine letters bevat ('New Vision'), dient te worden vastgesteld dat in de hoofding op de vier bladzijden van het dubbele blad waarop verzoekers artikel zou zijn gepubliceerd de naam van de krant in hoofdletters wordt weergegeven ('NEW VISION'). Bovendien bevat de hoofding in de rest van de krant slechts één spatie tussen de pagina en het paginanummer terwijl de hoofding op de vier bladzijden van het dubbele blad met verzoekers artikel tussen beide vermeldingen twee spaties bevat. Daar waar de hoofding in de rest van de krant twee spaties bevat tussen de dag van de week en de maand, bevat de hoofding op de vier bladzijden van het dubbele blad waarop verzoekers artikel is afgebeeld dan weer slechts één spatie tussen beide vermeldingen. Bovendien bevat het dubbele blad met verzoekers artikel een frappante fout, daar waar de hierin opgenomen tweede bladzijde ten onrechte is genummerd als pagina 8 in plaats van pagina 6. Ter terechtzitting ondervraagd verklaarde verzoeker op de vraag hoe zijn foto zo prominent in de krant kwam, dat dit waarschijnlijk kwam omdat hij een fotoalbum had achtergelaten. Verzoeker bleek tevens onwetend over de journalist die het artikel had geschreven en had omtrent de reden en wijze van verschijnen geen navraag gedaan. Verzoekers houding ondermijnt aldus verder de authenticiteit van het bijgebrachte krantenartikel.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas.

De, benevens de reeds hoger besproken krant, neergelegde documenten vermogen niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen.

De geboorteakte bevat geen gegevens die betrekking hebben op verzoekers asielmotieven en die afbreuk kunnen doen aan hoger gedane vaststellingen (administratief dossier, stuk 14: documenten).

De informatie, zoals bijgebracht door verzoeker (*ibid.*; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3), is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon (administratief dossier, stuk 4, p.8). Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de *sub* 2.2.5. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS